

# Sapatin Vartija



Tammi-Maaliskuu 2026



# Pysykää laissa ja todistuksessa

## Jes. 8:20

Julkaisija: Seitsemännen Päivän Adventistien kansainvälinen lähetyssseurakunta Uskonpuhdistusliike Suomen Lähetysyhdistys r.y.  
Mastotie 10, 37800 Toijala Puh. 03 5425100 eMail: [info@spaup.org](mailto:info@spaup.org)  
[www.spaup.org](http://www.spaup.org)

*Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä. Joh. 3:16.*

*Sillä rakkaus Jumalaan on se, että pidämme hänen käskynsä. Ja hänen käskynsä eivät ole raskaat; sillä kaikki, mikä on syntynyt Jumalasta, voittaa maailman; ja tämä on se voitto, joka on maailman voittanut, meidän uskomme. 1. Joh. 5:3, 4.*



**Kansikuvat: Etukansi – Nuorten talvikonferenssi Norjassa  
Takakansi: - Nuorten talvikonferenssi Norjassa**

# Laodikean seurakunta

Sanoma Laodikean seurakunnalle on hätkähdyttävä moite, joka kuuluu Jumalan kansalle meidän päivinämme.

»Ja Laodikean seurakunnan enkelille kirjoita: 'Näin sanoo Amen, se uskollinen ja totinen todistaja, Jumalan luomakunnan alku: Minä tiedän sinun tekosi: sinä et ole kylmä etkä palava; oi, jospa olisit kylmä tai palava! Mutta nyt, koska olet penseä, etkä ole palava etkä kylmä, minä olen oksentava sinut suustani ulos. Sillä sinä sanot: Minä olen rikas, minä olen rikastunut enkä mitään tarvitse; etkä tiedä, että juuri sinä olet viheliäinen ja kurja ja köyhä ja sokea ja alaston.' » Ilm. 3:14-17.

Tässä Herra osoittaa, ettei se sanoma, joka Hänen kutsumiensa saarnaajien tulee esittää varoitukseksi Hänen kansalleen ole väärään rauhaan ja turvallisuuteen tuudittava. Eikä se ole pelkästään teoreettinen, vaan käytännöllinen kaikkia yksityiskohtiaan myöten. Laodikean sanoma esittää, että Jumalan kansa on lihallisessa varmuudessa. Kansa on levollinen ja luottaa siihen, että se on saavuttanut korkean hengellisen tason. »Sillä sinä sanot: Minä olen rikas, minä olen rikastunut enkä mitään tarvitse; etkä tiedä, että juuri sinä olet viheliäinen ja kurja ja köyhä ja sokea ja alaston.»

Mikä petos olisikaan ihmisille suurempi, kuin luottamus siihen, että he ovat oikeassa, vaikka ovat täysin väärässä! Totisen Todistajan sanoma tapaa Jumalan kansan surullisessa mutta vilpittömässä petoksessa. Sen jäsenet eivät tiedä, että heidän tilansa on surkuteltava Jumalan nähden. Samalla kun ne, joille Hän kirjoittaa, kuvittelevat olevansa korkealla hengellisellä tasolla, lyö Totisen Todistajan sanoma heidän turvallisuutensa maahan esittämällä hätkähdyttävän moitteen heidän hengellisesti sokeasta, köyhästä ja viheliäisestä tilastaan. Suora ja ankara todistus ei voi olla väärässä, sillä se on Totisen Todistajan esittämä, ja Hänen todistuksensa on ehdottomasti oikea.

Vaikea on niiden, jotka tuntevat itsensä varmoiksi saavutuksissaan, ja jotka luulevat olevansa rikkaita hengellisessä tiedossa, vastaanottaa sellainen sanoma, joka julistaa heidän olevan petoksessa ja vailla kaikkia hengellisiä avuja. Pyhittymätön sydän on »petollinen... ylitse kaiken ja pahanilkinen.» Jer. 17:9. Minulle näytettiin, että monet, jotka eivät olleet vastaanottaneet ainoatakaan valonsädettä Jeesukselta,

kuvittelivat olevansa hyviä kristittyjä. Heillä ei ollut elävää, omakohtaista kokemusta pyhityselämästä. Sellaisten tulee syvästi ja läpikotaisesti nöyryä Jumalan edessä, ennen kuin he todella tuntevat olevansa vakavien ja kestävien ponnistusten tarpeessa voidakseen saada Hengen kallisarvoisia avuja.

Jumala johtaa kansaansa askel askeleelta. Kristityn elämä on alituista taistelua ja eteenpäin kulkua. Eikä tässä taistelussa suoda mitään lepotaukoja, sillä vain kilvoittelemalla keskeytymättä voimme pysyä voiton puolella Saatanan kiusauksista. Kansana me voitamme totuuden kirkkaudessa ja voimassa. Valtavat määrät selviä Raamatun todistuksia puoltavat täydellisesti meidän kantaamme. Mutta me puutumme paljon Raamatun nöyryydestä, kärsivällisyydestä, uskosta, rakkaudesta, itsensäkieltämisestä, valvomisesta ja uhrautuvaisuudesta. Meidän tulee vaalia Raamatun pyhyyttä. Synti on päässyt valtaan Jumalan lasten keskuudessa. Laodikealaisille osoitettu suora nuhteleva sanoma on hylätty. Monet pitäytyvät omiin epäilyksiinsä ja helmasynteihinsä, samalla kun he ovat niin suuressa petoksessa, että he sekä sanovat että tuntevat, etteivät he tarvitse mitään. He ajattelevat, että Jumalan Hengen nuhteleva todistus on tarpeeton ja ettei se koske heitä. Sellaiset tarvitsevat suuresti Jumalan armoa ja hengellistä erottamiskykyä voidakseen huomata puutteensa hengellisessä tiedossa. Heiltä puuttuvat melkein kaikki ne ominaisuudet, jotka ovat välttämättömiä, jotta he voisivat saattaa kristillisen luonteensa täydelliseksi. Heiltä puuttuu käytännöllinen tieto Raamatun totuudesta, joka johtaa nöyrään elämään ja mukautumaan Jumalan tahtoon. He eivät ole kuuliaisia kaikille Jumalan vaatimuksille.

Ei riitä se, että vain tunnustamme uskovamme totuuden. Kaikki Kristuksen ristin sotamiehet itse asiassa lupautuvat ryhtymään taisteluun sielun vihollista vastaan, tuomitsemaan vääryyttä ja puoltamaan vanhurskautta. Mutta Totisen Todistajan sanoma paljastaa sen tosiasian, että kansamme on hirvittävässä petoksessa. Tämä juuri tekee nämä varoitukset välttämättömiksi, sillä niiden tulee herättää heidät hengellisestä unesta päättävään toimintaan.

Viimeksi saamassani näyssä minulle osoitettiin, ettei tämäkään Totisen Todistajan suora sanoma ole saanut suorittaa Jumalan sille tarkoittamaa tehtävää. Kansa nukkuu edelleen synneissään. Jatkuvasti se julistaa olevansa rikas ja ettei se tarvitse mitään. Monet kysyvät:

Miksi kaikkia näitä nuhteita on annettu? Miksi Todistukset jatkuvasti syyttävät meitä luopumuksesta ja hirvittävästä synneistä? Mehän rakastamme totuutta, ja kaikki käy hyvin meidän kohdallamme, emmekä me tarvitse näitä varoituksia ja nuhteita. Mutta jos nämä napolisijat näkisivät sydämensä tilan ja rinnastaisivat elämänsä Raamatun käytännöllisiin opetuksiin, ja jos he nöyryyttäisivät sieluaan Jumalan edessä sekä antaisivat Jumalan armon hälventää pimeyytään, niin suomukset putoaisivat heidän silmiltään ja he huomaisivat hengellisen köyhyytensä ja viheliäisyytensä sellaisena kuin se on. Silloin he tuntisivat tarvetta ostaa kultaa, mikä kuvaa uskoa ja rakkautta; valkeita vaatteita, jotka ovat heidän kalliin Lunastajansa verellä puhdistettu tahraton luonne, ja silmävoidetta, joka kuvaa Jumalan armoa, mikä antaa selvän erottamiskyvyn hengellisissä asioissa, niin että he huomaavat syntinsä. Nämä saavutukset ovat Oofirin kultaa kalliimmat.

### ***Hengellisen sokeuden syy***

Minulle on näytetty, että suurin syy, miksi Jumalan kansa on nykyisin hengellisesti sokea, on siinä, että se hylkää ojennukset. Monet ovat hylänneet heille annetut nuhteet ja varoitukset. Totinen Todistaja tuomitsee Jumalan kansan penseän tilan, joka antaa Saatanalle suuren ylivallan heistä tänä odotuksen ja valvomisen aikana. Epäilykset ahdistavat alati niitä, jotka ovat itsekkäitä ja ylpeitä ja jotka rakastavat syntiä. Saatana pystyy tuomaan mieleen epäilyksiä sekä keksimään vastaväitteitä Jumalan lähettämälle suoralle todistukselle, ja monet katsovat ansiokseen ja älyn leimaukseksi epäuskonsa, epäilyksensä ja saivartelunsa. Ne jotka tahtovat epäillä, tulevat löytämään monia mahdollisuuksia. Jumala ei aio poistaa kaikkia mahdollisuuksia epäuskoon. Hän antaa todisteita, jotka on tutkittava huolellisesti nöyriä mielin ja oppivaisiin sydämiin, ja jokaisen tulee niiden perusteella tehdä johtopäätöksensä.

Iankaikkinen elämä on äärettömän kallis, ja siitä saamme maksaa kaiken mitä meillä on. Kaikki, mikä on omistamisen arvoista jo tässäkin ajassa on hankittava ponnistelemalla ja joskus mitä tuskallisimman uhrauksen kautta. Tämä tehdään vain katoavaisen aarteen löytämiseksi. Tuleeko meidän olla vähemmän halukkaita kestämaan taistelua ja vaivannäköä saadaksemme aarteen, jolla on

ääretön arvo, ja elämän, joka on verrattavissa Iankaikkisen Jumalan elämään? Tuleeko taivas maksamaan meille liian paljon?

Usko ja rakkaus ovat kultaisia aarteita, joista on suuri puute Jumalan kansan keskuudessa. Minulle on näytetty, että epäusko varoittaviin, rohkaiseviin ja nuhteleviin todistuksiin sulkee valon pois Jumalan kansalta. Epäusko sulkee heidän silmänsä, niin etteivät he tunne omaa tilaansa. Näin Totinen Todistaja kuvaa heidän sokeuttaan: »Etkä tiedä, että juuri sinä olet viheliäinen ja kurja ja köyhä ja sokea ja alaston.» Ilm. 3:17.

Usko Kristuksen pikaiseen takaisintuloon on sammumaisillaan. Sanoja »Minun herrani viipyy» ei ilmaista ainoastaan sydämessä, vaan sanoin ja kaikkein selvimmin teoin. Turtuneisuus tänä valvomisen aikana estää Jumalan kansaa käsittämästä ajan merkkejä. Suureen mittaan päässyt hirvittävä jumalattomuus vaatii mitä suurinta valppautta sekä elävää todistusta poistamaan synnin seurakunnasta. Usko on vähentynyt uhkaavasti, ja vain harjoituksen avulla se saadaan lisääntymään.

Kolmannen enkelin sanoman syntyessä Jumalan työhön ryhtyvien täytyi uskaltaa jotakin, ja heiltä vaadittiin uhrauksia. He aloittivat tämän työn köyhinä ja kestivät mitä suurimpia kieltäymyksiä ja häväistyksiä. He saivat kohdata lujaa vastustusta, mikä sai heidät kääntymään Jumalan puoleen ja säilyttämään uskonsa palavana. Nykyiset järjestelmälliset uhrilahjat antavat hyvän toimeentulon saarnaajillemme, eikä ole mitään puutetta eikä vaadita mitään uskon harjoitusta toimeentulon saamiseksi. Niiden, jotka nyt ryhtyvät julistamaan totuutta, ei tarvitse panna mitään alttiiksi, eikä pelätä mitään eikä heiltä vaadita mainittavampia uhrauksia. Totuuden järjestelmä on valmiina heidän kädessään, ja heille on hankittu julkaisuja, jotka puolustavat heidän esittämiään totuuksia.

Jotkut nuoret miehet ryhtyvät työhön ilman selvää näkemystä työn ylevyydestä. Heidän ei tarvitse kestää puutteenalaisuutta, koettelemuksia eikä ankaria taisteluja, jotka vaatisivat heiltä uskon harjoitusta. He eivät vaali käytännöllistä itsensäkieltämistä eikä uhrautuvaisuuden henkeä. Jotkut tulevat ylpeiksi ja oman arvonsa tunteviksi omaamatta todellista taakkaa heille uskotusta työstä. Totinen Todistaja sanoo näille saarnaajille: »Ahkeroitse siis ja tee parannus.» Muutamat heistä ovat käyneet niin ylpeiksi, että he ovat tuntuvana

esteenä ja kirouksena Jumalan kalliille asialle. Heillä ei ole pelastavaa vaikutusta muihin. Näiden miesten täytyy ensin itse tulla läpikotaiseen kääntymykseen ja tulla niiden totuuksien pyhittäviksi, joita he julistavat toisille.

### ***Suorat todistukset seurakunnassa***

Hyvin monet tuntevat itsensä kärsimättömiksi ja kiusaantuneiksi, kun heitä niin usein häiritään varoituksilla ja nuhteilla, jotka pitävät heidän syntejään alati heidän edessään. Totinen Todistaja sanoo: »Minä tiedän sinun tekosi.» Vaikuttimet, tarkoitukset, epäusko, epäluulo ja kateus voidaan salata ihmisiltä, mutta ei Kristukselta. Totinen Todistaja tulee neuvonantajana: »Minä neuvon sinua ostamaan minulta kultaa, tulesa puhdistettua, että rikastuisit, ja valkeat vaatteet, että niihin pukeutuisit eikä alastomuutesi häpeä näkyisi, ja silmävoidetta voidellaksesi silmäsi, että näkisit. Kaikkia niitä, joita minä pidän rakkaina, minä nuhtelen ja kuritan; ahkeroitse siis ja tee parannus. Katso, minä seison ovella ja kolkutan; jos joku kuulee minun ääneni ja avaa oven, niin minä käyn hänen tykönsä sisälle ja aterioitsen hänen kanssaan, ja hän minun kanssani. Joka voittaa, sen minä annan istua kanssani valtaistuimellani, niinkuin minäkin olen voittanut ja istunut Isäni kanssa hänen valtaistuimellensa.» Ilm. 3:18-21.

Niiden, joita on nuhdeltu, ei tule nousta vaatimatonta välikappaletta vastaan. Tämä ei ole nimittäin kuolevaisen puhetta, vaan Jumalan, joka tahtoo pelastaa heidät perikadolta. Ne jotka hylkäävät varoitukset, jätetään sokeuteen itsensä petettäviksi. Mutta ne jotka ottavat siitä vaarin ja jotka innokkaasti ryhtyvät tekemään pesäeroa synnin kanssa saadakseen tarvitsemansa avut, tulevat avaamaan sydämensä oven, niin että kallis Vapahtaja pääsee sisälle asumaan heihin. Te tulette huomaamaan, että tämä ryhmä on aina täydellisessä sopusoinnussa Jumalan Hengen todistuksien kanssa.

Saarnaajien, jotka julistavat nykyistä totuutta, ei tule laiminlyödä Laodikean vakavaa sanomaa. Totisen Todistajan todistus ei ole silittelevä sanoma. Herra ei sano heille: Te olette oikeassa. Te olette kestäneet kuritusta ja nuhdetta, joita ette milloinkaan ole ansainneet. Te olette tarpeettomasti olleet ankaran kurin alas painamia. Te ette ole syyllistyneet niihin vääryyksiin ja synteihin, joista teitä on nuhdeltu.

Totinen Todistaja julistaa, että kun luulette olevanne hyvässä tilassa

ja menestyvänne, te olettekin kaikkea vailla. Ei riitä se, että saarnaajat esittävät teoreettisia aiheita, vaan heidän tulee myös esittää käytännöllisiä. Heidän tulee tutkia niitä opetuksia, joita Kristus antoi opetuslapsilleen, ja soveltaa niitä tarkasti omaan sieluunsa sekä kansaan. Tuleeko meidän ajatella, ettei Kristuksella ole hellää rakkautta kansaansa, koska Hän esittää nuhtelevia todistuksia? Ei suinkaan! Hän, joka kuoli ihmisen puolesta lunastaakseen hänet, rakastaa häntä taivaallisella rakkaudella, ja niitä, joita Hän rakastaa, Hän nuhtelee. »Kaikkia niitä, joita minä pidän rakkaina, minä nuhtelen ja kuritan.» Ilm. 3:19. Mutta monet eivät vastaanota taivaan lähettämää armollista rakkauden sanomaa. He eivät voi kestää sitä, että heille osoitetaan heidän laiminlyödyt velvollisuutensa, vääryytensä, itsekkyytensä, ylpeytensä ja rakkautensa maailmaan.

\* \* \* \* \*

Viimeisten päivien vaaroja. — Me elämme nyt tämän maailman historian vakavimmassa ja tähdellisimmässä ajassa. Olemme tulleet viimeisten päivien vaarojen keskelle. Merkittäviä ja pelottavia tapahtumia on edessämme. Miten tärkeä onkaan sen vuoksi, että kaikki, jotka pelkäävät Herraa ja rakastavat Hänen lakiaan, nöyryyttävät itsensä Hänen edessään murehtien ja valittaen sekä tunnustaen ne synnit, jotka ovat erottaneet Jumalan Hänen kansastaan. Sen, ettemme tunne emmekä käsitä omaa tilaamme, alhaista tasoamme ja että tyydymme jäämään siihen, tulee jos minkään herättää suurinta huolestumistamme. Meidän tulee paeta Jumalan sanan tykö ja rukouskammioon etsimään Jumalaa hartaasti henkilökohtaisesti löytääksemme Hänet. Tämä meidän tulee valita ensimmäiseksi tehtäväksemme.

Ta I, 308-314.

**”... kun näette tämän tapahtuvan, tietäkää, että Jumalan valtakunta on lähellä.”** Luuk. 21: 31.

”Ajan merkit” on raamatullinen ilmaus, joka löytyy Herramme opetuksissa. Sitä on käytetty ilmaisemaan erityisen tärkeät tapahtumat, jotka olivat ”liikennemerkkejä”, joissa Jumala antoi meille sanoman

itsestään saadakseen meidät ymmärtämään sen ajan jossa me elämme, vakavuuden ja juhlallisuuden. Ne ovat kuin maantievittoa, jotka ilmoittavat meille paikan, jossa olemme, suunnan, jolle olemme matkalla ja opastavat meitä löytämään poispääsytien moottoritietä, jotka auttavat meitä pääsemään toivottuun päämäärään. Tämä on juuri se syy, miksi erityisesti on ehdoton tarve huomioida tienviitat ja avata silmämme niiden näkemiseksi, niin että ne todella opastavat meitä. (Matt. 16:3). Nyt armon vuosi on päättymässä, kun taas toinen vuosi alkaa, emme tiedä, mitä se tuo tullessaan; nyt käsillämme oleva aika heijastaa muutosta, jonka tulee tapahtua elämässämme.

### **Ilmaston muutos**

Selvästi havaittavien oleellisten luonnonilmiöiden perusteella ilmaston muutokset eivät sijoitu vain yhteen paikkaan tai toiseen, ei jollekin tietylle seudulle tai eristäytyneelle alueelle tai maanosaan; me olemme tekemisissä maailmanlaajuisen ilmiön kanssa. Tavallisesti yksi jakso seuraa toista, ja jokainen luonnehditaan ja tunnistetaan tarkasti lämpötilansa, sateensa ja ilmastonsa perusteella. Huomaamme ympäristöllä olevan taipumus muuttua. Me pidämme ilmastojaksoa lämpötilan laskijana, tietyn jakson perusteella, kunnes kuumia ajanjaksoja saapuu ja päinvastoin, sitä mukaa kuin lämpötila kohoaa ja tulee huomattavan kylmiä jaksoja. Nykyään talvet eivät ole yhtä äärimmäisyyksiin meneviä kuin aikaisemmin, mutta toisaalta kesät eivät näytä olevan yhtä säännöllisiä ja pysyväisluontoisia kuin ennen. Ilmiöt voivat olla erilaisia eri paikkojen välillä, mutta joka tapauksessa on havaittu, että ilmasto on kärsinyt epänormaaleista muutoksista. Tosiasiassa Kirjoitukset ovat kauan sitten selittäneet, että säätilassa tulee epätasapainottomuuksia (Ilm. 16:8), mitä sen vuoksi ei voida pitää vähäpätöisenä asiana. Rakkaat veljet ja sisaret, olemmeko tietoisia, että Jumala puhuu meille luonnon ja sen kehityksen kautta? ymmärrämmekö hänen sanomansa? Minkä läksyn me opimme?

### **Ekumenia**

Hengellisellä alalla tapahtuvia tapahtumia ei pidä aliarvioida, erityisestikään ekumeenisella alalla. Lisäksi johtuen maallistumisesta, materialismista, evoluutio-opista ja epäuskoisuudesta, on yleinen toivomus uskonnon puoleen. Kristityt erityisesti pyrkivät välttämään

jakaantumista ja toivovat voivansa esittää maailmalle vahvan yhtenäisyyden. Tämän takia kokouksia pidetään eniten tunnustuksissa eroavien kesken. Näissä on johtajia itämaisista uskonnoista. Viisikymmentä vuotta sitten olisi näyttänyt mahdottomalta saada niin paljon aikaan niin lyhyessä ajassa. Itse asiassa me emme ole hämmästyneitä, kun huomaamme kokouksia polyteististen ja monoteististen johtajien välillä. Ne pyrkivät yhtenäisyyteen. Me emme reagoi seuraavien monoteististen uskontojen välisiin kokouksiin: kristinusko, juutalaisuus ja islamilaisuus tai protestanttien ja katolilaisten välisiin. Tässä suhteessa, niin kuin profeetta julistaa, yksi voima voittaa enemmän ja enemmän alaa, kun taas muut voimat tulevat heikommiksi ja kaipaavat todellista identiteettiään.

Tehdäkseen tehottomaksi eriäväisyyteen johtavat suuntaukset ja virtaukset, jotka pysyvästi ovat kehittymässä yhteiskunnassa; saadakseeseen suuremman poliittisen vaikutusvallan hallituksen läsnä ollessa; yltääkseen päämääriin, jotka muuten olisivat mahdottomuuksia saavuttaa, yhteyden, silloin se nähdään ainoana tienä ja mittaamattoman arvoisena päämääränä. Profetian Henki paljastaa tämän suuntauksen seuraavalla tavalla:

”Katolilaiset, protestantit ja maailmalliset hyväksyvät yhtäläillä jumalisuuden muodon ilman voimaa, ja he näkevät tässä unionissa suuren liikkeen maailman kääntymiseksi ja paikan näyttämiseksi kauan odotetulle vuosipäivälle. Maranatha s. 190.

”Kun protestanttisuus ojentaa kätensä yli kuilun tarttuakseen Rooman vallan käteen, kun se kurottautuu yli syvyyden lyödäkseen kättä myös spiritismin kanssa, ja kun maamme (USA, suom. huom.) tämän kolminkertaisen liiton vaikutuksesta hylkää kaikki ne perustuslakinsa periaatteet, joihin sen protestanttinen ja tasavaltainen hallitusmuoto pohjautuu, ja kun se ryhtyy toimiin paavillisten valheiden ja petosten levittämiseksi, silloin tiedämme, että saatanan hämmästyttävän toiminnan aika on tullut ja loppu on lähellä. TA. 2, s. 150, 151.

Siksi, vaikka kokouksia järjestetään kaikilla tasoilla ja niissä harjoitetaan yhteydenpitoa, ystävyyttä, kunnioitusta, kiitollisuutta ja yhteistyötä, rakkaus laitetaan ensimmäiselle sijalle ja opilliset eroavuuden toiselle sijalle, kaikki seuraavan tunnuslauseen alla: ”Rakkaus yhdistää, kun taas oppi erottaa.” Tällä tavalla ei ainoastaan

ihmisten oppeja muuteta, vaan Raamatun op muutetaan yhtälailla. Inhimilliset ja jumalalliset käskyt laitetaan samalle tasolle ja lähtökohta, mikä korostaa inhimillisiä suunnitelmia, lupauksia ja sopimuksia suuressa määrin, on luotu. Organisoidun ja edustuksellisen yhtenäisyyden nimessä ollaan vaiheessa, joka tulee Jumalan lasten ylle: pakottaminen mukautumaan ihmisten järjestykseen ja käskyihin.

Oletko valmistamassa itseäsi tähän hätätilaan? Mitä teet, kun suuri koettelemus on edessäsi? Mitä kokemuksia olet tekemässä Herran kanssa, jotka voivat olla sinulle avuksi suurimmassa kriisissä, mitä koskaan on ollut?

### **Väkivallan täyttämä maailma**

Erään kerran ”maa turmeltui Jumalan edessä, ja maa tuli täyteen väkivaltaa... sillä maa oli heidän tähtensä täynnä väkivaltaa; katso, minä hävitän heidät ynnä maan.” (1. Moos. 6:11, 13). Varmasti kyseinen tilanne on masentava, kuitenkin lopputulos on, että samanlaiset näkymät nähdään tulevaisuudessa. Ajatellen meidän aikaamme Jeesus sanoi: ”Sillä niin kuin oli Nooan päivinä, niin on Ihmisen Pojan tulemus oleva.” (Matt. 24:37). Tänäpä me tosiaan elämme terrorismissa. Terroristit hyökkäävät, rosvot ja hyökkääjät iloitsevat joka päivä idästä länteen ja pohjoisesta etelään planeetallamme. Me emme juuri muita uutisia kuule kuin näitä. Fundamentalistiset ryhmät, äärimmäisyysliikkeet, tukiryhmät, aseistetut sissit, kilpailevat gangsteriryhmät ja muut järjestävät säännöllisesti kidnappauksia ja hyökkäysyrityksiä. Aurinko ei laske ilman uhreja Molokin kauhealle alttarille yhdessä tai toisessa paikassa. Ihmiselämä on menettänyt arvonsa; sen paikallaan pysymättömyys, turvattomuus ja väkivalta täyttävät maailman verellä. On välttämätöntä jättää jokin paikka, koska siellä ei voi enää elää. Tulee aika, jolloin Jumalan Henki vetäytyy maan päältä, ja hän on itseasiassa jo tekemässä niin.

Tietyistä yksilöistä Pyhä Henki vetäytyy, mutta lepää toisten päällä ja opastaa heitä kohti pyhempää kokemusta, kunnes käännäyttää heidät välikappaleeksi Jumalan käsiin. Löydätkö itsesi niiden joukosta, jotka ovat luopuneet vai niiden, joita Pyhä Henki käyttää valittuina välikappaleinaan?

## **Inhimilliset suunnitelmat ja jumalalliset suunnitelmat**

Vuosisatoja sitten Nebukadnessarin aikana Babylonian kaupunki oli huomattavan laaja ja kunnostettu siihen pisteeseen asti, että siitä tuli yksi maailman seitsemästä ihmeestä. Erityistä tyytyväisyyttä mielessään itse kuningas selitti eräänä päivänä: ”Eikö tämä ole se suuri Baabel, jonka minä väkevällä voimallani olen rakentanut kuninkaalliseksi linnaksi, valtasuuruuteni kunniaksi!” Kuningas vaati kunniaa ilman loppua, miettimättä polyteismia, epäjumalanpalvelusta, väkivaltaa ja kaikkia laittomuuksia, joita tehtiin. Jumala asetti toisia suunnitelmia Babylonian tulevaisuutta varten sillä se tulee olemaan ”niin kuin Sodoma ja Gomorra, jotka Jumala hävitti. (Jes. 13:19), ”ja tulee kiviroukkioksi (Jer. 51:37), ”eikä sitä ikinä enää asuta”. (Jes.13: 20). Vaikka sen rappiotila tuli Meedo-Persian hallintaan, se jatkoi etenemistään asteittain kunnes Jumalan sana oli täysin täyttynyt.

Vielä meidänkin päivinäme me löydämme joitakin samanlaisia unelmia suuruudesta, aikomusta rekonstruoida Babylon juuri sellaiseksi kuin se oli menneisyydessä. Vuonna 1978 tämä työ alkoi, ja vuonna 1987 Nebukadnessarin palatsi oli uudistettu, yhdessä sen kuuluisan kruunun salin kanssa, jossa kirjoitus ilmestyi seinälle Belsassarin hallituksen viimeisenä yönä. Ymmärtääksemme tämän kunniakkaan ja voimallisen päämäärän, 25 vuoden työ tarvittiin ja välittämättä jumalallisesta päätöksestä valtavat määrät rahaa tarvittiin. Enemmän kuin miljoona dollaria investoitiin. Mikä on ollut tulos? Suunnitelman alkuunpanija ei saanut mitään hyötyä, sillä Saddam Hussein itse syyllistyy nyt rikoksiin ihmisyyttä vastaan. Juuri kuten hänen suunnitelmansa kävi, käy kaikkien inhimillisten suunnitelmien kanssa, jotka eivät ole sopuosinnussa Jumalan kanssa. ne vajoavat nollaan, kuka tahansa niiden tahtoisikin toteutuvan.

Rakas veli ja rakas sisar, mitkä ovat sinun todelliset suunnitelmat? Miten on tulevaisuuden laita? Oletko korjaamassa tätä maailmaa varten vai iankaikkisuutta varten? Mihin keskität voimasi? Pitäisikö sinun ensin vakavasti etsiä Jumalan kuningaskuntaa, nyt kun me löydämme itse yhden askelman maailman historian päättämisestä?

## **Merkkejä, joita on tapahtunut tämän kirjoittamisen jälkeen**

Jopa silloin, kun kirjoitan tätä sanomaa, voimallisia tapahtumia tapahtuu. Me löydämme itsemme Kaakkois-Aasiaa koetelleen

katastrofin jälkeen, jolla oli traagisia seurauksia Thaimaassa, Indonesiassa, Intiassa, Sri Lankassa, Malesiassa ja eri maista lähtöisin oleville tuhansille turisteille, jotka olivat tuolla alueella. Intian valtameren perustukset vapisivat. Epänormaalin korkeat aallot, 8 – 10 metriset, jopa 15 metriset, saavuttivat rannikon aiheuttaen paniikkia, tuhoa ja kuolemaa. Eräs veli kirjoitti: ”Mahtava valtameri eteni ja peitti maan pinnan.” ”Monet aallot syöksyivät nopeasti odottamattomalla tavalla.” ”Näin ihmisten kirkuvan ja itkevän niin kuin ei koskaan aikaisemmin, kun taas rannikolla olijat juoksivat sisämaahan päin.” Tsunami tuhosi kaiken, mikä osui sen polulle. Vahinkoja ei voida laskea; lopullinen arvio uhrien ja kadonneiden määrästä ei ole mahdollista antaa tällä hetkellä. Uutiset tulevat koskettavalla rytmillä, kun taas kuolleiden määrä jatkaa nousuaan päivästä toiseen, se nousee 30.000:sta 60.000:een, 100.000:sta 150.000:een, ja se jatkuu. Perheen jäsenet, sukulaiset ja ystävät etsivät, vaikkakin silti toivovat ja odottavat informaatiota rakkaistaan. Monet ovat haavoittuneet, monet suut ovat nälkäisiä ja monet oman onnensa nojassa olevat lapset, jotka kadottivat vanhempansa, vaeltelevat kaduilla. Lisäksi epidemioiden pelko ja kehittyminen voivat vaatia vielä enemmän uhreja. Odotammeko jotain vielä selvempää? Maapallon akseli on kallistunut. Indonesiassa suuri Sumatran saari siirtyi 30 metriä, kun muut saaret kirjaimellisesti katosivat. Tämä luonnonmullistus on määritelty synkimmäksi moniin vuosiin. Itse luonto puhuu meille selvästi. Tämä on juuri niin kuin Jeesus sanoi, että tulee olemaan ”...ahdistus kansoilla maan päällä ja epätoivo, kun meri ja aallot pauhaavat. (Luuk. 21:25). Tämä katastrofi käsitteli ”merta ja aaltoja”. Itse asiassa siirtymiset ovat Raamatun ennustuksen osittaista täyttymistä. Ilmestyskirjasta me opimme, että vuoret ja saaret liikkuvat paikoiltaan yhtenä päivänä (6:14). On myös muita oleellisia asiakokonaisuuksia, sellainen kuin kerätä varallisuutta ja lähettää sitä kansainväliseksi helpotukseksi. Rakkaat sisareni ja veljeni, maailma organisoit ja valmistaa itseään hätätilanteita varten. Miten on meidän laita? Mitä me teemme, jotka odotamme kaikkien aikojen suurinta hätätilannetta? Odotammeko kuin ulkopuoliset tarkkailijat, että jos mitään ei tapahdu, mikään näistä ei vaikuta meihin henkilökohtaisesti? Veljet, sisaret ja ystävät, meillä ei ole aikaa hukattavana. On aika etsiä Herraa koko sydämestämme ja vihkiytyä täydellisesti hänelle.

## **Läksyn soveltaminen merkitsee lunastusta**

Katastrofissa auttaneiden länsimaisten turistien joukossa erään Lontoolaisen nuoren tytön kokemus on ainutlaatuinen. Kun hän kuuli koulussa ilmiöstä, joka tapahtuu valtameressä maanjäristyksen aikana, oli se läksy, jota hän ei unohtanut koskaan. Katsellessaan, miten vedet vetäytyivät takaisin ja havaitessaan tiettyjä ilmiöitä, jotka muistuttivat veden kiehumista, hän muisti kaiken, mitä oli oppinut ja ymmärsi, mitä oli vähällä tapahtua. Tuhlaamatta hetkenkään aikaa hän antoi perheelleen varoituksen samoin kuin muille kylpijöille sillä alueella, niin he saattoivat välittömästi paeta hiekkarannalta turvaan. Ihmiset ottivat tämän sanoman vakavasti ja pakenivat kuivalle maalle.

Lopputuloksena 121 ihmistä pelastui ja siitä kuului kiitokset sanoman tuojalle ja ihmisten toiminnalle. Eikö tämän pitäisi olla esimerkki meille, koska me olemme saaneet kunnan sanoman meidän aikaamme varten Ylimestarilta? Lähetämmekö edelleen kutsun, että nyt on otollinen aika? Noudatammeko tätä käytännössä omaksi ja toisten pelastukseksi Auttakoon Herra meitä tekemään aarteita taivaaseen.

## **Lunastuksemme on lähellä**

Nämä tapahtumat ovat kumoamattomia jumalallisia vetoamuksia ihmiskunnalle, ja erityisesti Jumalan kansalle, valmistautumaan, vahvistamaan, että lunastushistorian suuri päivä on lähestymässä jättiläisaskelin. Apostoli Paavali selittää, että lunastuksemme on lähellä: ”Ja tehkää tämä, koska tunnette tämän ajan, että jo on hetki teidän unesta nousta; sillä pelastus on nyt meitä lähempänä kuin silloin, kun uskoon tulimme.” (Room. 13:11). Veljet ja sisaret ympäri maailman, mitä me olemme nähneet ei ole kaikki. Jos edelliset varoitukset eivät saa aikaan toivottua vaikutusta, suuremman tapahtumat seuraavat 2. Piet. 3:10:ssä: ”...silloin taivaat katoavat pauhinalla, ja alkuaineet kuumuudesta hajoavat, ja maa ja kaikki, mitä siihen on tehty, palavat.” Voimmeko jäädä sivustakatsojiksi kaiken tämän jälkeen? On niin kuin Herra ei olisi varoittanut meitä. Voimmeko jatkaa hengellisessä penseydessämme ja passiivisuudessaamme? Jos voimme, silloin jäämme anteeksiantamattomaan tilaan ja arvottomiksi hänen valolleen. Voimmeko jatkaa kuten aina, niin kuin mitään ei olisi tapahtunut?

Meistä tullaan sanomaan, että me emme ole valmistautuneita ja Herran päivä yllättää meidät kuin varas yöllä. Siksi meidän tulisi kysyä itseltämme seuraavat kysymykset: Mitä haluat minun tekevän, Herra? Me nousemme ja asetamme itsemme Herran käsiin jotta hän voisi tehdä meistä pyhiä välikappaleitaan. Miten me voimme haluta tehdä tämän? Millaista me oletamme opastuksen olevan? Mihin hengelliseen tasoon me haluamme yltää Jumalan Hengen kanssa?

Innoitettu ohje on: ”Kun siis nämä kaikki näin hajoavat, millaisia tuleekaan teidän olla pyhässä vaelluksessa ja jumalisuudessa. Sentähden rakkaani, pyrkikää tätä odottaessanne siihen, että teidät havaittaisiin tahrattomiksi ja nuhteettomiksi, rauhassa, hänen edessänne.” Jeesus ilmoitti: ”Mutta, kun nämä alkavat tapahtua, niin rohkaiskaa itsenne ja nostakaa päännne, sillä teidän vapautuksenne on lähellä... Samoin te myös, kun näette tämän tapahtuvan, tietäkää, että Jumalan valtakunta on lähellä.” (Luuk. 21:28, 31). Ja hän jatkaa vetoamista: ”Samoin myös te, kun näette tämän kaiken, tietäkää, että se on lähellä, oven edessä. Totisesti minä sanon teille: tämä sukupolvi ei katoa, ennen kuin kaikki nämä tapahtuvat.” (Matt. 24:33, 34). Hän on antanut meille varoituksen: ”Mutta pitäkää vaari itsestänne, ettei teidän sydämiänne raskautu päihtymys ja juoppous eikä elatuksen murheet, niin että se päivä yllättää teidät äkkiarvaamatta niin kuin paula; sillä se on saavuttava kaikki, jotka koko maan päällä asuvat. Valvokaa siis joka aika ja rukoilkaa, että saisitte voimaa paetakseenne tätä kaikkea, mikä tuleva on, ja seisoaksenne Ihmisen pojan edessä.” (Luuk. 21: 34-36).

Suokoon Herra armonsa meille saavuttaaksemme tämän valmistautumisen ja että se voitaisiin tehdä tänään. Aamen.

A. Di Franca

## **”Maistakaa ja katsokaa, kuinka Herra on hyvä. Autuas se mies, joka häneen turvaa!”**

Ps. 34:9. (Jatkoa edellisestä lehdestä)

### **Matkalla Suomeen**

Hyvin aikaisin aamulla meidän piti lähteä Hokenheimista, Saksasta Suomeen. Meidän piti matkustaa hyvin nopeasti päästäksemme

samana päivänä päämajallemme Motalaan, Ruotsiin. Kun saavuimme laivalla Tanskaan, tullivirkailijat pysäyttivät meidät ja kaikkien autojen ajettua ohi he käskivät minun ajaa halliin huumetarkastuksia varten. He käskivät meidän ottaa kaikki tavaramme ulos autosta. Meillä oli mukana paljon kirjoja, joita käytimme lähetyskoulussa. Sitten kerroin tulliviranomaisille, että olimme opiskelleet lähetyskoulussa Saksassa, ja näytin koulun henkilöllisyystodistuksemme. Lisäsin että me emme polta savukkeita, emme juo alkoholia emmekä käytä huumeita. Sitten yksi tullivirkailijoista sanoi: "Laittakaa matkatavaranne takaisin ja hyvää matkaa." Jumalalle kiitos, että matkamme Motalaan oli turvallinen. Saavuimme ajoissa ja löysimme seurakuntatalon erittäin helposti. Silloin, ensimmäistä kertaa, matkustin 1 300 kilometriä yhdessä päivässä. Siellä Motalassa tapasin veli Helmutin ja hänen vaimonsa. Ehkä myös sisar Henrikan, mutta en muista tarkalleen. Saimme levätä siellä hyvin ja seuraavana päivänä jatkoimme Tukholmaan. Tukholmassa pysähdyimme veli Teuvon kotiin ja tapasimme heidät. Eva ja Karola olivat siellä myös.

Illalla saavuimme ajoissa Kappelscherin satamaan, josta lähdimme Viking Linella kohti Naantalia. Kun nousimme laivaan, muistin apostoli Paavalin lähetysmatkat merellä. Minulle se oli ensimmäinen lähetysmatkani laivalla, ja olin hyvin innoissani. Saavuimme Suomeen syyskuun 3. päivän aamuna 1992. Kun saavuimme Toijalaan, ensimmäiset tapaamamme veljet ja sisaret olivat Reijo, Hannu, Salli ja Eila. Kiitimme Jumalaa, että pääsimme turvallisesti perille.

## Suomessa

Lähdin vieraaseen maahan uskossa, koska rakkauteni Jumalaan sai minut levittämään hänen Pyhää Sanaansa ihmisten keskuuteen. Pian saapumisemme jälkeen veli Walter ja minä lähdimme jakamaan hengellistä kirjallisuutta ihmisille. ”Kylvä siemenesi aamulla äläkä hellitä kättäsi ehtoollakaan; sillä et tiedä, tuoko onnistuu vai tämä vai onko kumpikin yhtä hyvä.” Saarn. 11:6. Herra on kutsunut meidät edustajikseen ja levittämään pelastuksen sanomaa. Profetian Hengessä meille kerrotaan, että kun työskentelemme toisten pelastuksen hyväksi, työskentelemme oman pelastukseksi hyväksi.

Samaan aikaan kävimme myös suomen kielen kurssin. Muistan, että oli vaikea silloin löytää sanakirja Bulgaria-Suomi. Silloin ei ollut vielä

Internet-yhteyttä ja niitä mahdollisuuksia, joita verkon kautta tarjotaan nykyisin. Kaikesta huolimatta Jumala siunasi työtämme ja antoi sekä minulle että veli Walterille hyvää menestystä.

Muistan, kuinka joulukuussa rukousviikolla veli Schmidt Saksasta tuli Suomeen ja minulla oli jo tarpeeksi rahaa lähettääkseni lainani loppuosan veli Wilfried Schulzille.

Yhdessä veli Reijon kanssa kävimme kaikkialla eri puolilla Suomea asuvien veljien ja sisarien luona tutustumassa heihin, myös niiden luona, jotka olivat eronneet seurakunnasta. Myöhemmin monet heistä palasivat takaisin seurakuntaan, kiitos Jumalalle.

Aloitin raamatuntutkistelun seurakunnan nuorten kanssa, jotka myöhemmin kastettiin ja otettiin vastaan jäseniksi.

Kutsuimme lähetyskoulun oppilaita Unkarista lähetystyöhön Suomeen. Ostimme asuntovaunun ja matkustimme sillä monissa kaupungeissa useiden vuosien ajan levittäen hengellistä kirjallisuutta. Jumala antoi meille menestystä ja monia hyviä kokemuksia lähetystyössä.

Vuonna 1996 pääkonferenssin veljet ehdottivat, että minut vihittäisiin saarnaajaksi. Näin vastuuni Jumalaa ja seurakuntaa kohtaan kasvoi.

Kerran olimme yhdessä sisarien Lauran ja Jaanan kanssa lähetysmatkalla Joensuun alueella. Oli varhainen kevät ja lumi sulii päivän aikana. Oli aurinkoinen päivä, auringonlasku lähestyi. Ajoimme kapeaa asfalttietä kylien välillä, ja ennen mutkaa meitä kohti käveli nainen lastenvaunujen kanssa. Käännyin vasemmalle puolelle antaakseni hänelle tilaa, mutta käännyttyäni takaisin oikealle mutka alkoi ja siellä oli jäätä. Auto alkoi luisua vasemmalle ja oikealle, ja näin sen suistuvan tieltä, mutta luulin sen pysähtyvän syvään lumeen. Suureksi yllätyksekseni auto pyörähti katolleen ja sitten takaisin pyörilleen ja pysähtyi. Samaan aikaan traktori ajoi tiellä ja mies pysähtyi ja kysyi minulta, tarvitsenko apua. Sanoin hänelle, että jonkun täytyy vetää minut tielle. Koska meillä ei ollut köyttä, hän sanoi menevänsä hakemaan köyden ja tulevansa vetämään minut tielle. Pian mies tuli ja auttoi meitä. Kiitimme sekä häntä että Jumalaa erityisesti siitä, että hän oli varjellut meidät fyysisiltä vammoilta ja muilta ongelmilta. Kunnia Jumalalle hänen suojeluksestaan ja ihmeellisestä avustaan.

Vuosia myöhemmin kerran kävin Naantalissa sisaremmeni Margit Roivaksen luona. Lähetyskäynnin jälkeen menin jakamaan hengellistä kirjallisuutta samaan kaupunkiin. Siellä kaupungissa tapasin satanisteja, jotka halusivat tehdä minulle pahaa. He yrittivät heittää minut ulos viidennen kerroksen ikkunasta. Aloin vilpittömästi rukoilla Jumalaa ajatuksissani ja pyytää Häntä suojelemaan minua fyysiseltä vahingolta, koska nainen yritti puukottaa minua veitsellä vasempaan silmään. Verta alkoi vuotaa kasvoiltani jo saamistani haavoista. Päätäni ja vatsaani alkoi särkeä iskuista. Ajattelin, että muutaman minuutin kuluttua, jos poliisi ei tulisi, nämä ihmiset tappaisivat minut. Voimani alkoivat hiipua, mutta en lakannut rukoilemasta ja muutaman minuutin kuluttua soi ovikello. Kaksi poliisia tuli ja vei minut ulos asunnosta. Portaissa oli lääkäri ja sairaanhoitaja. Lääkäri katsoi haavojani ja sanoi, etteivät ne olleet syviä. Poliisiasemalla, kerrottua heille kaiken tapahtuneen, he päästivät minut kotiin. Kun pääsin kotiin katsoin kasvojeni peilistä ja näin seitsemän veitsenhaavaa vasemman silmäni ympärillä, mutta silmäni oli ehjä. Kiitin Jumalaa koko sydämeistäni siitä, että Hän kuuli rukoukseni ja varjeli minut vakavilta fyysisiltä vammoilta.

Ajattelin, että verrattuna kärsimyksiäni Jumalan sanaan, apostoli Paavalin kärsimyksiin, minun kärsimykseni ovat merkityksettömiä. Jumala osoittaa meille, kuinka paljon Saatana vihaa meitä, kun levitämme pelastuksen sanomaa, ja hän tekee kaikkensa estääkseen Jumalan työtä. Mutta Herra on kanssamme ja Hän antaa meille voimaa ja inspiraatiota työskennellä Hänen kunniaakseen ja hukkuvien sielujen pelastukseksi.

Sisar Ellen Whiten todistuksissa meille kerrotaan, että Saatana yrittää tehdä Jumalan palvelijan elämän mahdollisimman vaikeaksi estääkseen häntä tekemästä lähetystyötä. Mutta Jumala rohkaisee meitä sanansa kautta. ”Sillä minä olen varma siitä, ettei kuolema eikä elämä, ei enkelit eikä henkivallat, ei nykyiset eikä tulevaiset, ei voimat, ei korkeus eikä syvyys, eikä mikään muu luotu voi meitä erottaa Jumalan rakkaudesta, joka on Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrassamme.” Room. 8:38, 39.

### **Lähetysmatkani muihin maihin**

Pian Suomeen tuloni jälkeen pääkonferenssin veljet pyysivät minua käymään säännöllisesti kymmenenä päivänä Virossa auttamassa siellä

olevaa seurakuntaa. Aluksi sieltä piti ostaa talo jumalanpalvelusten pitämiseen. Ensimmäiseen kerrokseen piti rakentaa kokoushuone. Myös seurakuntamme Suomesta auttoi taloudellisesti tässä projektissa.

Muistan kerran matkustaneeni Viroon, mutta sinä päivänä oli kova myrsky. Kun saavuin Helsingin satamaan, minulle kerrottiin, että laiva lähtisi liikkeelle, mutta ei ollut varmaa, pääsisikö se Tallinnan satamaan. Laivalla tapasin nuoren miehen, joka nähdessään minun lukevan Raamattua, osoitti suurta kiinnostusta ja sanoi, ettei ollut koskaan nähnyt Raamattua. Koko matkan puhuin hänelle Jumalan sanasta, ja hän kuunteli kiinnostuneena. Sitten hän kysyi minulta, voisinko löytää hänelle Raamatun. Sain hänen osoitteensa ja myöhemmin sain tietää, että sisar Julia oli lähettänyt hänelle Raamatun.

Myöhään iltapäivällä laiva saapui Tallinnan satamaan, mutta tuuli oli erittäin voimakas. Kello oli jo 22.00, mutta laiva ei päässyt satamaan. Sitten he ilmoittivat, että laiva palaa Helsinkiin ja että kaikkien, joilla ei ollut hyttiä, pitää mennä neuvontapisteelle, josta heille annettaisiin hytin avain. Menin hakemaan avaimen ja sanoin, että meitä on kaksi, joten voisin puhua nuoren miehen kanssa vielä monta tuntia. Sapatti oli alkanut ja meillä oli Jumalanpalvelus. Sapattiamuna ilmoitettiin, että kuka tahansa voisi matkustaa takaisin Tallinnaan maksamatta mitään ylimääräistä ja käyttää hyttiä Tallinnaan saapumiseen asti. Näin Herra antoi minulle mahdollisuuden pitää sapatin Jumalanpalveluksen yhdessä tämän nuoren miehen kanssa. Kun laiva lähestyi jälleen Tallinnan satamaa, tuuli oli heikompi ja saavuimme turvallisesti.

Kun saavuin seurakuntatalolle, kaikki olivat hyvin iloisia. He kertoivat minulle, kuinka he olivat rukoilleet Jumalaa, että vaikka laiva lähtisi takaisin Suomeen, Jumala auttaisi veli Vladimiria palaamaan jälleen Tallinnaan, ja Jumala teki niin. Hänelle olkoon kunnia ja ylistys.

Seuraavalla viikolla lähdimme seurakunnan autolla Latviaan. Oli talvi ja hyvin kylmä. Latviassa tapasimme vanhan veljen, jolla oli ollut katkeria kokemuksia vuosia sitten ja sen vuoksi oli lähtenyt seurakunnasta. Tässä tapaamisessa veli kertoi tarinansa ja suuren halunsa palata seurakuntaan. Sovimme, että kesällä menisin uudelleen ja hänet kastettaisiin ja otettaisiin takaisin seurakunnan jäseneksi.

Keskustelumme jälkeen hän sanoi, että iso kivi putosi hänen sydämeltään. Kun aika koitti ja lähdimme taas Latviaan kesällä, pikkubussimme hajosi matkalla. Vaikeuksista huolimatta pystyimme suorittamaan kasteen ja veli liittyi seurakuntaan.

Seuraavien vuosien aikana järjestimme useita kertoja eri Viron kaupungeissa evankelioimistilaisuuksia. Kerran palasimme sellaiselta Sindin kaupungista. Meitä oli melko monta Tallinnasta, eikä pikkubussissa ollut tilaa kaikille, joten minä ja veli Petkov palasimme Tallinaan linja-autolla. Saavuimme perille, mutta Joosef, joka ajoi pikkubussilla ei ollut vielä saapunut seurakuntatalolle. Odotimme pitkään, mutta hän ei tullut, sitten kerroin veli Petkoville, että jotain on tapahtunut. Hieman myöhemmin sisar Julia soitti ja kertoi, että Joosef oli joutunut auto-onnettomuuteen Tallinnassa ja hänet oli viety sairaalaan. Menimme sairaalaan tapaamaan häntä, mutta hänet oli jo tutkittu ja päästetty lähtemään kotiin. Jälleen kerran olemme nähneet, kuinka paljon Saatana haluaa estää lähetystyötä ja aiheuttaa kärsimystä Jumalan palvelijoille.

Pisin lähetysmatkani oli Uuteen-Seelantiin. Veli Dering tuli sinne. Evankelioimme Christchurchin ja Dunedinin kaupungeissa. Kun matkustimme Dunediniin, ennen saapumistamme, automme alkoi aiheuttaa meille ongelmia. Moottori kiehui yli ja meidän piti pysähdellä usein.

Ennen evankelioimistilaisuutta jaoimme kutsuja, mutta tuuli sinä päivänä oli erittäin voimakas, melkein myrskyinen. Evankelioimistilaisuuden jälkeen meidän piti lähteä illalla takasiin, koska seuraavana päivänä veli Dering piti lentää Amerikkaan.

Auto, jolla tulimme annettiin korjattavaksi, ja eräs veli suostui kuljettamaan meidät takaisin Christchurchiin omalla autollaan. Matka oli melko pitkä, 450 km. Matkan aikana aloin kuulla omalta puoleltani jotain raapimista auton lokasuojaa vasten. Kerroin tästä kuljettajalle, ja hän pysähtyi ja katsoi taskulampulla, mikä ongelma oli, mutta hän ei nähnyt, mikä oli aiheuttanut osumisen auton lokasuojaan. Ajoimme eteenpäin, ja iskut voimistuivat ja voimistuivat. Pysähdyimme uudelleen. Veli tutki huolellisesti takarengasta ja näki, että renkaasta oli irronnut kerros, joka osui auton lokasuojaan. Meidän piti laittaa vararengas paikalleen yön aikana. Varhain aamulla saavuimme väsyneinä Christchurchiin. Tälläkin kertaa näimme, kuinka paljon

Jumalan vihollinen haluaa estää lähetystyötä, mutta me emme saa luovuttaa.

Monta vuotta sitten suunnittelimme evankelioimistilaisuutta Gabrovon kaupungissa Bulgariassa. Saavuttuani Ruseen ja Sandrovoon, missä vanhempieni koti on, kaksi päivää myöhemmin minun piti lähteä Gabrovoon. Isäni sanoi haluavansa myös tulla mukaan, mutta äitini, joka oli vakavasti sairas, sanoi hänelle: "Kuinka voit jättää minut yksin?" Mutta muutaman minuutin kuluttua äiti sanoi isälle: "Mene, minä katson, miten pärjään." Niinpä lähdimme yhdessä matkaan. Saavuimme Gabrovoon ja noin 15 minuutin kuluttua puhelimeni soi. Serkuni soitti ja käski minun palata nopeasti, koska äitini oli kaatunut ja lyönyt päänsä pahasti. He veivät hänet sairaalaan, ja hänelle oli määrä tehdä leikkaus. Kerroin isälleni, mitä oli tapahtunut, ja sanoin, että minun piti jäädä evankelioimistilaisuuteen, koska kutsuja oli jaettu. Kerroin hänelle, jos hän halua lähteä takaisin, voi mennä bussilla. Hän sanoi: "Hän on sairaalassa, ja vaikka olisin siellä, mikään ei muutu. Menemme katsomaan häntä paluumatkallamme."

Perjantai-iltana ohjelma alkoi. Vieraita oli paljon. Sapattina saarnan jälkeen iltapäivällä oli kastetilaisuus, ja kasteen jälkeen puhelimeni soi uudelleen. Tällä kertaa veljeni vaimo soitti ja oli hyvin huolissaan, että äitini tila oli erittäin vakava ja meidän oli lähdettävä pian. Ohjelmassa oli vielä sisar Tanya Takensin pitämä terveysesitelmä. Minun osuuteni ohjelmasta oli ohi, ja sanoin hyvästit kaikille ja lähdimme.

Menimme sairaalaan, äitini oli teho-osastolla. Vain yksi henkilö sai mennä ja minä menin katsomaan häntä. Hän oli tajuton. Kerroin sairaanhoitajalle, että olen uskovainen ja haluan rukoilla hänen puolestaan. Sairaanhoitaja sanoi okei. Kaksi päivää myöhemmin äitini kuoli.

Näin jälleen, kuinka paljon surua, kärsimystä ja ongelmia Saatana aiheuttaa kaikille, jotka työskentelevät sielujen pelastamiseksi. Siunattu olkoon Kaikkivaltiaan Jumalan ja Vapahtajamme, joka voitti Saatanan ja valmisti meille tien pelastukseen. Aamen. Jatkuu...

Vladimir Marinov

---

***Joka voittaa, se näin puetaan valkeihin vaatteisiin, enkä minä pyyhi pois hänen nimeänsä elämän kirjasta, ja minä olen tunnustava***

---

## **”... olivat erottautuneet vieraista kansoista...”** Neh. 10: 29.

Nykyään kautta maailman poliitikot ja uskonnolliset johtajat saarnaavat ja levittävät propagandaa yhtenäisyyden puolesta. Kristityssä maailmassa on voimakas paine kirkkokuntien väliseen yhteistyöhön ja yhtenäisyyteen. Tässä viitataan ekumeeniseen liikkeeseen. Kirja Oxford Advanced learners Dictionary määrittelee ekumenismin ”periaatteeksi tai aikomukseksi yhdistää kristillisen kirkon eri haarat.” paine saada tämä yhtenäisyys aikaan on voimakkaampi ja määrätietoisempi kuin moni tajuaakaan. Ne uskonnolliset organisaatiot, jotka valitsevat pysyttelyn omissa erillisissä arvoissaan riippumattomasti erossa tästä ekumeenisesta liikkeestä, leimataan ”kulteiksi” ja siksi ovat tulevan toiminnan maalitauluja.

Ekumeenisen liikkeen merkityksellisyyden vuoksi vakavana tekijänä määräämässä väliaikaisesta rauhasta tässä maailmassa yhtä hyvin kuin kristittyjen iankaikkisesta kohtalosta, on hyvin tärkeää olla jäämättä tiedottomaksi tosiasioista, jotka ympäröivät ekumeenista liikettä. Siksi me haluamme määritellä, kuka edistää ekumeenista liikettä ja mitkä ovat hänen aikomuksensa ja motiivinsa sen takana. Haluamme myös todeta onko tämä liike täyttämässä Jumalan tahdon ilmaisua Raamatun totuuksien opettajana ja vetämässä ihmisiä lähemmäksi Jeesusta, maailman Vapahtajaa. Tulemme näkemään myös, mitä Raamatun profetia ennustaa, ja miten historialliset tosiasiat testaavat Raamatun totuutta. Hämmästyksellemme huomaamme, että tämä kirjoitus hyvin läheistä sukua ajan merkeille.

### **Jumalan, Luojan palvonta ja sapatin pyhyys**

”Suuret ovat HERRAN teot, kaikkien niiden tutkisteltavat, jotka niitä rakastavat. Kunnialliset ja korkeat ovat hänen työnsä, ja hänen vanhurskautensa pysyy iankaikkisesti. Hän on säätänyt ihmeellisten tekojensa muiston; armollinen laupias on HERRA.” Ps. 111:2-4.

Kysymys luomisen Jumalan palvonnasta on ollut keskeinen

aihepiiri heti synnintulon alusta lähtien ja pysyy pelastumisemme avaintekijänä, myös ajan päättymisen hetkellä.

”Ensimmäinen enkeli kehottaa ihmisiä pelkäämään Jumalaa ja antamaan hänelle kunnia sekä kumartamaan häntä, joka on taivaan ja maan luoja. Tehdäkseen tämän heidän täytyy noudattaa hänen lakiaan. Viisas saarnaaja sanoo: ”Pelkää Jumalaa ja pidä hänen käskynsä, sillä niin tulee jokaisen ihmisen tehdä.” Saarn. 12:13. Mikään palvonta ei voi olla Jumalalle mieleen ilman hänen käskyjensä noudattamista. ”Rakkaus Jumalaan on se, että pidämme hänen käskynsä.” ”Joka korvansa kääntää kuulemasta lakia, sen rukouskin on kauhistus.” 1. Joh. 5: 3; Snl. 28: 9. ST. s. 434.

### **Jumalanpalvelus erilaisuuden määrittämiseksi**

Pian ihmisen langettua syntiin jumalanpalveluksesta tuli tärkeä tekijä, joka määritti eron niiden välillä, jotka olivat uskollisia ja todellisia Jumalalle ja niiden, jotka olivat saatanan puolella. Jumalan 1. Moos. 3:15 mainitsema viha tuli hyvin ilmeiseksi: ”Ja minä panen vainon sinun (käärmeen) ja vaimon (Jumalan kansan – seurakunnan) välille. 1. Moos. 4:3-5 me näemme, miten saatana häiritse ujuttamalla ihmispahuutta Jumalan säätämään palvontajärjestelmään.

”Kain ja Aabel Aadamin pojat, olivat luonteeltaan kovin erilaisia. Aabel oli mieleltään uskollinen Jumalalle. Hänen mielestään Jumala suhtautui syntiin langenneeseen ihmissukuun oikeamielisesti ja armollisesti, ja kiitollisena hän omaksui pelastustoivon. Mutta Kain oli kapinamielinen ja napisi Jumalaa vastaan sen johdosta, että tämä oli kironnut maan ja ihmissuvun Aadamin synnin vuoksi. Hän päästi mielensä ajautumaan samalle ladulle, joka johti saatanan lankeemukseen – omahyväisiin kuvitteluihin ja Jumalan oikeamielisyyden ja arvovallan epäilyyn.” PP. s. 52.

### **Jumalanpalvelus Vanhassa ja Uudessa Testamentissa**

Kun jäljitämme Raamatun historiaa patriarkkojen ja profeettojen ajasta Uuden Testamentin aikaan, huomaamme, että Jumalan kansan ja maailman välillä oli vakava viha.

”Lopun ajan lähestyessä saatana ryhtyy entistä voimakkaammin kiusaamaan Jumalan työntekijöitä. Hän käyttää inhimillisiä apulaisiaan pilkkaamaan ja solvaamaan niitä, jotka ’rakentavat muurilla’. Mutta

jos rakentajat laskeutuisivat alas torjumaan vihollistensa hyökkäyksiä, se vain viivyttaisi työtä. Heidän pitäisi koettaa kumota vastustajiensa aiheet sallimatta minkään keskeyttää työtänsä. Totuus on valhetta voimakkaampi, ja oikeus on voittava vääryyden.

Heidän ei liioin pitäisi sallia vihollistensa voittaa puolelleen heidän ystävyytään ja myötätuntoaan ja päästä siten houkuttelemaan heitä pois vartiopaikaltaan...

Ne jotka yhtyvät maailmaan, voivat silti väittää olevansa täysin puhtaita, mutta kun he suosittelevat liittoa sellaisten kanssa, jotka ovat aina olleet totuuden asian vastustajia, meidän tulisi pelätä ja kaihtaa heitä yhtä jyrkästi kuin Nehemia. Sellainen suositus on lähtöisin kaiken hyvän vihollisesta. Se on teeskentelijäin puhetta, jota pitäisi vastustaa yhtä päättävästi nyt kuin silloinkin. Kaikkea vaikutusta, mikä on omiaan horjuttamaan Jumalan kansan uskoa hänen opastavaan voimaansa, olisi vastustettava tarmokkaasti.

Syynä siihen, etteivät Nehemian viholliset kyenneet saamaan häntä valtaansa, oli hänen luja antautumisensa Jumalan työhön ja yhtä luja luottamuksensa Jumalaan. PK. s. 456, 457.

Sama pahuuden henki työskenteli Jeesuksen palvelustyön aikaan. Hänen rukouksessaan, joka on kirjoitettu Joh. 17:1-21 näemme Jeesuksen rukoilevan maailmassa olevan kansansa puolesta, että he ”tuntevat sinut, joka yksin olet totinen Jumala, ja hänet, jonka sinä olet lähettänyt, Jeesuksen Kristuksen.” Ja ”että he olisivat yhtä.” Tätä rukousta on usein tulkittu väärin. Jeesus ei rukoillut yhtenäisyyttä vääryyden pohjalle, pikemminkin hän rukoili ”pyhitä heidät totuudessa; sinun sanasi on totuus.”

”Millaisesta yhteydestä näissä sanoissa on kyse? – Yhteydestä erilaisuudessa. Meidän kaikkien mieli ei liiku samalla kanavalla eikä meille kaikille ole annettu samanlaista työtä. Jumala on antanut jokaiselle ihmiselle hänelle kuuluvan työn hänen lukuisien kykyjensä mukaan. Tehtävänä on erilaisia töitä ja erilaisilla kyvyillä varustettuja työntekijöitä tarvitaan. Jos sydämemme on nöyrä, jos olemme oppineet Kristuksen koulussa olemaan lempeitä ja ”alhaisia”, me voimme kaikki painautua yhteen meille merkitylle kaidalle tielle. SABC. s. 1148.

”Yhteys Kristukseen asettaa perustan yhteyteen toinen toistemme kanssa. Tämä yhteys on vakuuttavin todiste maailmalle Kristuksen

majesteettisuudesta ja vaikutusvoimasta ja hänen voimastaan ottaa synty pois.” Mind, Character and personality, vol. 1, s. 30.

”Koska lähestymme viimeistä ahdinkoa, on erittäin tärkeitä, että Herran välikappaleiden kesken vallitsee sopusointu ja yksimielisyys. Maailma on täynnä melskettä, sotaa ja eripuraisuutta. Kuitenkin yhden voiman – paavinvallan – johdolla ihmiset liittyvät yhteen vastustamaan Jumalaa hänen todistajiensa muodossa. Tätä liittoa lujittaa suuri luopio. Samalla kun hän pyrkii yhdistämään kätyrinsä, jotta nämä sotisivat yhdessä totuutta vastaan, hän koettaa saada aikaan erimielisyyttä sen kannattajien keskuudessa.” TA. 3, s. 164.

### **Pedon palvonta**

Ilm. 12:3, 6 me luumme ”Ja näkyi toinen merkki taivaassa, ja katso: suuri tulipunainen lohikäärme, jolla oli seitsemän päätä ja kymmenen sarvea, ja sen päissä seitsemän kruunua. Ja vaimo pakeni erämaahan, jossa hänellä oli Jumalan valmistama paikka, että häntä elätettäisiin siellä tuhat kaksisataa kuusikymmentä päivää.” Tämä on profetia Kristuksen seurakunnan kokemuksesta pimeänä aikana ja se on samanlainen kuin Dan. 7:18-25 ja Ilm 13:1-8.

Kun kristinusko levisi nopeasti ja monet ottivat evankeliumin sanoman ilolla vastaan, lohikäärme (saatana) käynnisti hirvittävät vainot pakanallisen Rooman välityksellä.

”Saatanan yritykset tuhota Kristuksen seurakunta väkivalloin osoittautuivat tuloksettomiksi. Suuri taistelu, jossa nämä Jeesuksen opetuslapset uhrasivat henkensä, ei päättynyt näiden uskollisten valonkantajien kaatuessa vartiopaikalleen. Tappio merkitsi heille voittoa, Jumalan työntekijät surmattiin, mutta hänen työnsä eteni. Evankeliumi jatkoi etenemistään ja sen kannattajat lisääntyivät. Se valloitti alueita, joihin Rooman kotkatkaan eivät kyenneet lentämään.” ST. s. 45.

Mitä enemmän he vainosivat opetuslapsia sitä enemmän käännyntäisten määrä lisääntyi laumassa. Saatana oli aivan onneton ja siitä syystä hän järjesti Roomalaiskatolilaisen kirkon perustamisen. Se toi pakanallisia perinteitä kristinuskoon. Seurakunta turmeltui, ja kuten profetiassa sanotaan, siitä tuli suuri Babylon.

”Rooman kirkon valtaan nousu merkitsi pimeiden aikojen alkua. Mitä enemmän sen valta lisääntyi, sitä synkemmäksi kävi pimeys.

Kristuksen, tosi perustuksen sijasta uskottiin Rooman paaviin. Sen sijaan, että syntien anteeksiantamuksen ja ikuisen pelastuksen toivo olisi pantu Jumalan Poikaan, kansa katsoi paaviin sekä pappeihin ja prelaatteihin, joille paavi oli jakanut valtaansa. Kansalle opetettiin, että paavi on heidän maanpäällinen välittäjänsä ja ettei kukaan voisi lähestyä Jumalaa paitsi hänen kautta, ja vieläpä että hän oli heille Jumalan asemassa ja että häntä sen vuoksi oli sokeasti toteltava.” ST. s. 59.

Danielin kirjassa esitetty profetia sanoo: ”Hän pyrkii muuttamaan ajat ja lain.” Dan 7:25. Paavi meni niin pitkälle, että hän muutti jumalanpalvelus päivää seitsemänneistä päivästä (lauantaista) ensimmäiseen päivään (sunnuntaihin). Hän toi myös monia muita pakanallisia perinteitä kirkon oppeihin muodostaakseen jumalanpalveluksen. Monien satojen vuosien ajan sunnuntaita on pyhitetty pakanallisen auringon jumalan Baalin palvelemiseksi. (2. Kun. 23:5). Vuonna 321 jKr. keisari Konstantinus hyväksyi sunnuntain pyhittämisen levon ja palvonnan päiväksi.

”Konstantinuksen sunnuntailaki: Keisari Konstantinuksen 7. 3. 321 asettama laki työstä lepäämisen päivästä kuului seuraavasti: Kaikkien asiantuntijoiden, kaupunkilaisten ja käsityöläisten on levättävä kunnioitettuna auringon päivänä.” GC. s. 680.

Konstantinuksen välityksellä sunnuntain palvonta sai lain voiman, ja Rooman kirkko siunasi ja pyhitti sen.

Profetia ennusti, että ihmiset ”kumarsivat lohikäärmettä, koska se oli antanut sellaisen vallan pedolle, ja kumarsivat petoa sanoen: Kuka on pedon vertainen, ja kuka voi sotia sitä vastaan?” Ilm. 13:4.

## **Evankeliset ja ekumenia**

Tänään kuulemme kutsuja yhdistymisen puolesta – ekumeniasta. Kirkko-organisaatioita rohkaistaan liittymään ekumeeniseen liikkeeseen ja innostetaan työskentelemään yhdessä evankelisissa kampanjoissa ja muissa samantapaisissa toiminnoissa. Vahvoja kansainvälisiä liikkeitä kuten World Council of Christian Churches (WCCC) ja kansallisia ja paikallisia liikkeitä on perustettu ja organisoitu pääasiallisena tarkoituksenaan yhdistää kaikki kristityt kirkot yhteisen sateenvarjon alle. Saavuttaakseen tämän päämäärän ne tekevät suuria ponnisteluja turvatakseen siviiliauktoriteettien tuen,

jotta nämä määräisivät sen lailla, ja niillä on myös Roomalaiskatolilaisen kirkon ja muiden pakanauskontojen tuki.

Tämän aihepiirin pitäisi tuoda mieleemme ainakin seuraavat kysymykset: Kuka on tämän ekumeenisen pyrkimyksen takana? Edustaako se todella Jumalan tahtoa? Mitä Raamattu ja profetian henki opettavat tällaisesta sopimuksesta? Mikä tulisi olla meidän asemamme Jumalan jäännöskansana?

Monia vuosisatoja uskolliset uskovat seisoivat lujina uhmaten Rooman oppeja ja traditioita kutsuen niitä ihmisten käskyiksi. He olivat valmiita mieluummin kuolemaan marttyyreinä kuin tekemään kompromisseja Rooman kanssa. Yli 50.000.000 ihmistä uhraisi elämänsä puolustaessaan Raamatun totuutta. Heidän positiivinen asenteensa aiheutti todellisuudessa eri protestanttisten organisaatioiden perustamisen, jotka erosivat Roomalaiskatolilaisesta kirkosta. Näitä olivat esim. anglikaanit, luterilaiset, herrnhutilaiset, prespyteerit, mennoniitat, baptistit, metodistit, jne. Noina uskonnollisen sarron aikoina jokainen protestantti tiesi hyvin selvästi, kuka edusti antikristusta – paavius.

Toisen maailmansodan jälkeen vuonna 1945 protestanttiset kirkot organisoivat itselleen kattojärjestön, jota kutsutaan World Council of Christian Churches (WCCC). Tämän maailmanlaajuisen liittouman päämäärä on tuoda kaikki protestanttiset kirkot yhteen ja laittaa pois kaikki opilliset ristiriitaisuudet ja yhdessä levittää evankeliumia. Tämä on ollut yksi esitilanteista tämän organisaation jäsenenä olemiselle. Tämän päämäärän saavuttamiseksi maailman kaikissa maissa määrättyt ponnistelut on tehty kansallisella tasolla kristittyjen kirkkojen yhdistämiseksi, jotka sitten liittyisivät WCCC:hen.

### **Mitä helluntailaisista?**

”Helmikuussa vuonna 2000 piispa Carl H. Montgomery II:n johtama 170:n Amerikkalaisen helluntailaisen piispan johtama lähetystö teki historiallisen vierailun Vatikaaniin antaakseen kunnianosoituksen heidän `isovanhempiensa kirkolle` niin kuin he itse sitä kutsuivat. Kutsuen heidät Vatikaanin kaupunkiin paavi Johannes Paavali II sanoi: Olen vakuuttunut, että teidän vierailunne Roomaan auttaa vahvistamaan ekumeenisia suhteita katolilaisten ja helluntailaisten välillä.

Ottaen vastaan paavin kutsun lähetystön johtaja piispa Carl H. Montgomery II sanoi: `Sanon, että paavi voi auttaa tässä eteenpäin.`” Masemakweli Magazine, 13. 2. 2000.

### **Rooman suunnitelma Islamin uskoa ja muita pakanauskontoja varten**

Lokakuussa vuonna 1965 paavi Paavali VI antoi seuraavan julistuksen koskien Roomalaiskatolilaisen kirkon ja muslimien välistä suhdetta: ”Kirkko suhtautuu kunnioituksella myös muslimeihin. He palvovat yhtä Jumalaa eläen ja olennaisesti kuuluen hänelle; armolliselle ja kaikkivoivalle taivaan ja maan Luojalles, joka on puhunut ihmisille. He vastaanottavat tuskaa alistuakseen kokosydämisesti jopa hänen salaperäisille määräyksille, aivan kuin Aabraham, jonka kanssa islamin usko mielihyvin liittää itsensä alistuen Jumalalle. Vaikka he eivät tunnusta Jeesusta Jumalaksi, he kunnioittavat häntä suuresti profeettana. He myös kunnioittavat Mariaa, hänen neitsyt äitiään ja tänä aikana he jopa kutsuvat häntä pyhimykseksi. Lisäksi he odottavat tuomiopäivää, jolloin Jumala tarjoaa aterian kaikille niille, jotka ovat nousseet kuolleista. Lopuksi he arvostavat moraalista elämää ja Jumalan palvontaa erityisesti rukouksilla, almujen antamisilla ja paastoamisella.

Koska vuosisatojen kuluessa ei pelkästään muutama riittäisyys ja vihamielisyys ole noussut kristittyjen ja muslimien välillä, tämä pyhä synodi kehottaa kaikkia unohtamaan menneisyyden ja työskentelemään vilpittömästi molemminpuoliseen ymmärtämykseen ja säilyttämään ja edistämään yhdessä koko ihmiskunnan parasta, sosiaalista oikeudenmukaisuutta ja moraalista hyvinvointia yhtä lailla kuin rauhaa ja vapautta.”

Englannissa Sunday Telegraph –lehden heinäkuun 16. päivän numerossa vuonna 1997 oli tällainen otsikko: ”Katolilaisten sitoutuminen islamilaisten kanssa järkytti Washingtonia.” Maaliskuun 11. 1999 CNS raportoi: ”Katolilais – Islamilainen liitto edistyy, kun paavi tapaa Iranin presidentin.”

### **Jumalan kutsu kansalleen**

Varoituksen sanoma on tässä: ”Lähtekää siitä ulos, te minun kansani.” Sekä Jumalan kansana että yksilöinä meidän on lähdettävä

ulos Babylonista, niin että emme osallistuisi sen synteihin, vaan säästyisimme vitsauksilta. Babylon, niin kuin tässä mainitaan, tarkoittaa kaikkia uskonnollisia ja kristillisiä organisaatioita, jotka seuraavat Roomalaiskatolilaisen kirkon oppien mallia. ”Lähtekää ulos” ei tarkoita pelkästään eroamista langenneista kirkoista, vaan erota täysin synneistä, joihin ne ovat syyllisiä ja seistä vahvana totuuden ja Jumalan käskyjen puolustamisessa.

”Silloin kun Kristuksen uskonto joutuu suurimman halveksunnan kohteeksi, kun hänen lakiaan eniten hyljeksitään, tulee meidän osoittaa palavinta intoa ja pelottominta rohkeutta ja lujuutta. Totuuden ja vanhurskauden puolustaminen silloin kun enemmistö jättää meidät, Herran taistelujen taisteleminen silloin kun sankarit ovat harvassa – se on oleva koetuksemme. Tänä aikana meidän täytyy hankkia lämpöä nähdessämme toisten kylmyyden, rohkeutta nähdessämme toisten pelkuruuden ja uskollisuutta nähdessämme toisten petollisuuden. TA. 2, s. 27.

Me lähestymme tämän maailman historian loppua. Monet profetiat täyttyvät silmiemme edessä. Jumalan viha on maan yllä. Hirveitä sairauksia, katastrofeja, sotia ja huhuja sodista on kaikkialla; silti ihmiset eivät näe ajan merkkejä.

Luuk. 21:25, 26 Jeesus ennusti: ”Ja on oleva merkit... ja ahdistus kansoilla maan päällä ja epätoivo, kun meri ja aallot pauhaavat. Ja ihmiset menehtyvät pelätessään ja odottaessaan sitä, mikä maanpiiriä kohtaa; sillä taivaitten voimat järkkyvät.” Meidän on korkea aika tehdä perusteellinen valmistautuminen.

Yksi armon vuosi on loppuillaan. Velvollisuutemme on kysyä itseltämme seuraavat kysymykset: Olenko kuluneen vuoden aikana tullut lähemmäksi Herraani Jeesusta vai olenko mennyt pois päin hänestä? Olenko innokas profetioiden tutkija erottaakseni niiden täyttymisen? Oivallanko, että se, mitä tapahtuu kirkoissa on merkki pian tulevasta Jeesuksesta?

Pian kohtaamme Jumalan ihanan lupauksen, joka on kerrottu Mal. 3:16-18; 4:1-3. Innostakoon Jumala sydämemme ja mieleemme, jotta uudistaisimme sopimuksemme ja päätöksemme hänelle tämän rukousviikon aikana, on toivoni ja rukoukseni Jeesuksen nimessä. Aamen.

N. P. Shirima

---

*Olkaa varuillanne, valvokaa ja rukoilkaa, sillä ette tiedä, milloin se aika tulee. Mark. 13:33.*

---

## **Uusi pakanallisuus vai vanha pakanallinen palvonta?**

Minä tankkasin autoni ja menin huoltoasemalle maksamaan. Yhtäkkiä ovi avautui ja yksi ryhmä merirosvoja metelöiden mustissa asuissaan tunkeutui sisälle keskeyttäen maksun ja puhuen pelottavasti vaatién kassanhoitajalta suojamaksua: "Makeita tai happamia"!

Kassanhoitaja oli valmistautunut "hyökkäystä" varten, hymyillen hän toi laatikon makeisia sanoen: jokainen saa kerran ottaa siitä. Se oli Halloween - kausi (juhlan nimi käännettynä= pyhäinmiesten päivä), sitä kutsutaan myös Samhain'iksi, yksi kahdestakymmenestä yhdestä juhlasta taikakalenterissa. Muutamia vuosia sitten Halloween tuli Amerikasta ja se otettiin pidettynä käyttöön täällä (Saksassa) sen luonnottomasti leikellyn kurpitsan, lyhtyjen ja hahmojen kanssa. Mutta seuraavaksi näyttää siltä, että tämän vuodenaikana tulee toinenkin toisto, viattomalta näyttävä lyhtyjuhlan kulkue tulee tavanomaiseksi lapsille. Kurpitsan kasvot vampyyrien ulkomuotojen kanssa ja muita epäsiiköitä taustalla on jo epämiellyttävää, koska kylmät värít on potku sekä nuorille että vanhoille.

Piraatit huoltoasemalla olivat 12-14 vuoden ikäisiä lapsia ja minua miellytti heidän oikeudenmukainen pukeutuminen. Kaikki tunnustettiin piraateiksi, vaikka heidän pukunsa olivat erilaisia. He kantoivat aseitansa, heillä oli ripustettuna kuolleita päitä ja yksisilmäisellä oli silmäside. Siihen aikaan minä tiesin, että nämä juhlapäivät eivät ole ainoastaan USA -ssa, vaan myös täällä ja monissa muissa maissa. Ne tuovat kauppamaailmalle tuloja miljardien kauppavaihdossa, pukuja, kuvauksia, erilaisia palvontaesineitä, valmisteluja ja vieläpä juomia ja ruokia. Tämän mukaan talous pyörii ja muut asiat eivät pitäisi haitata meitä. Huolestuttavaa ei ole yksin palvonnan tausta, vaan itse palvonnan harjoittaminen, jota aina avoimemmin harjoitetaan.

### **Mitä on Halloween takana?**

Niin kuin palvonnan tavoista, myös Halloween syntymästä ja

käytännöstä ei ole kirjallisia todisteita. Jos halutaan kokea sitä lähemmin, se tullaan tietämään perinteistä ja arkeologisista löydöistä. On kuitenkin varmaa, että irlantilaiset kelttiläisten jälkeläisinä ovat tuoneet tämän tavan Amerikkaan. Pakanalliset kelttiläiset uskoivat sielun vaellukseen. Druidit, heidän papit opettivat uudesta elämästä kuoleman jälkeen. Kuitenkin vainajan pitäisi itse pyrkiä uuteen elämään sisälle. Tähän hänen pitää poislähtönsä jälkeen vuoden aikana etsiä joku elävä, joka auttaisi häntä siihen. Mitä tapahtui elävien kanssa ei ole mainittu. Kuitenkin on varmaa, että keisari Claudius (10v eKr. - 54 Kr.j) asetti kelttiläisten jumalanpalveluksen Gallien'issa, koska ne olivat ihmisuhrien yhteydessä. Jotta elävät puolustaisivat itseänsä kuolleiden henkien vastaanotosta ja mahdollisesti torjuisivat niitä, he laittoivat naamiaispukuja, eläintenmuotoisia naamareita, maalasivat hassusti itsensä ja tekeytyivät sikiöiksi. Halloween, myös Samhain'iksi kutsuttuna, pitää avata kadonneen tiedon ovi uudelleen. Minun kaksikymmenosainen tietosanakirja on painettu 30-vuotta sitten ja se ei tunne Halloween ja Samhain käsitteitä, mutta internetissä tästä käsitteestä on yksi miljoona osuma: muistinpanoja, neuvoja ja tarjouksia. Siellä on sanottu näin: Samhain'issa on avoinna toinen maailma (kuolleiden maailma). Menneisyys ja nykyisyys yhdistyvät.

Samhain: Kuten noitina, pakanallisina ja vapaasti perehtyneinä pappeina selitämme meidän uskonnostamme, joka on niin vanha kuin ihminen itse. Samhain- resepti kaikille, jotka etsivät heidän kysymyksiinsä vastausta. Halloween/Samhain: Tulkinta sokeille ja näkemästä estetyille. Alun perin Samhain ei ole yhdessä määrättyssä päivässä, 31... Ei ole sattuma, että Samhain on kuten ulottuvuuden ajan avaus ja pääovi...

### **Tie valtameren yli ja takaisin**

Irlannin katolilaisten pyhänmiesten päivään on pakanallisen kuolleiden palvonnan ja kummitususkon jatko joka sisältää vanhapakanallisen tavan. Lehti "Idea Spektrun" 26.10.2005. on pannut merkille: "Sana 'Halloween' tulee 'All Hallow's Eve'sta, joka on merkitty katolilaisessa Irlannissa 'pyhän miesten iltana' (1. marraskuuta). Saatananpalvojat viettävät pyhänmiesten päivää kauhistuksen ja kuoleman päivänä. Okkultismin tutkija Jack Roper'in mukaan (Milwaukee/Yhdysvaltojen Wisconsin'issa) useimmat

saatana-okkultiset rituaalirikokset tapahtuu pyhäin miestenpäivänä.”

Siis irlantilaisella kelttiläisten jälkeläisinä on pakanallinen tapa, joka löysi lempeän pääsyn kirkkoon, ja se otettiin käyttöön uudessa maailmassa. Siellä se kehittyi edelleen kansanrunollisuuden peiton alla siihen asti, kun sitä tuotiin takaisin Eurooppaan. Päivälehtemme 2. marraskuuta 1997 joka kirjoittaa lyhyesti: ”Halloween on saanut alkunsa katolisessa kirkossa. Seurauksena yhden kelttiläisen legendan piti tulla takaisin vainajien muistopäivänä 1. marraskuuta, ne jotka vuoden aikana ovat kuolleet henkinä tulevat takaisin...”

Kokeillaan tuoda takaisin eloon kelttiläinen okkultismi, joiden papit, druidit olivat ottaneet sen käyttöön yli 2000 vuotta sitten. Vuonna 1781 Englannissa perustettiin druidin ritarikunta. Vuonna 1872 se tuli myös Saksaan ja vuonna 1908 sitä jatkettiin kansainvälisenä druidin maailman vapaamuurarina. Vanhan kelttiläisen druidi tavan mukaan mukautuminen on merkitty ainoana vapaamuurarina ”Hain’iksi”= metsiköksi tai viidakoksi. Siitä seuraa myös käsite Samhai= kuolleiden juhla. Päämäärät, jotka avoimesti on esitetty, ovat samankaltaisia niin kuin vapaamuurareilla: vastakkainen auttaminen, hyväntekeväisyyden opettaminen ihmisille ja kansojen välinen rauha.

Kuitenkin sata vuotta sitten, kun protestanttisilla kirkoilla oli kerta kaikkiaan vahva kanta okkultismia ja spiritismiä vastaan, sellaisilla tavoilla tuskin olisi ollut mahdollisuus tulla joukkoliikkeeksi. Mutta kaikkein keskeinen asia on, että uskonnon pohjaveden sileä pinta on suunnattomasti upotettu. Ihmiskunnan maallistuminen erityisesti maissa, joissa elämäntaso on korkea, on suuresti kasvanut. Tuskin enää tarjotaan uskonnon opetusta lapsille ja siellä missä sitä tarjotaan, jopa uskonnon opettajat, jotka ovat vaikuttuneina New Age’in = uuden ajan kasvatusopista, kokeilevat okkulttisia käytäntöjä kuten kuvittelu, havaintoharjoittaminen, pöytä- ja lasiselkä, käden viivoista lukeminen ja hypnoottisia leikkejä. (Prof. Tr. Reihard Franzke)

### **Suurenmoinen muutos kristillisissä länsimaissa**

Ikivanha tieto täyttyy silmiemme edessä: Usko, jolle ovi suljetaan, kehittyy taikaukoksi ikkunassa. Missä ei kunnioiteta enkeleitä, sinne tulevat kummituseläimet.

Usko Kaikkivaltiaaseen Luojaan ja elämämme ja koko universumin

Ylläpitäjään on häipynyt. Myöskin usko hänen sanansaattajiin, enkeleihin, jotka suojelevat meitä vaaroissa, on häipynyt. Avuttomuudessaan ja yksinäisyydessään jälleen ihmiset etsivät apua luonnonvoimilta, ylimaallisesta ja vääristä hengistä niin kuin heidän pakanalliset esimiehet. Julkisesti noidat ja noitamestarit tarjoavat heidän palveluksiaan. He näyttävät tuntevansa luonnollisia voimia ja voivansa tehdä itsensä ja kanssaihmisensä käyttökelpoisiksi. He ovat tutkineet kuunvaiheita ja tähtien liikkeitä ja voivat neuvoa, milloin on oikea ajankohta aloittaa joku operaatio tai rakkaudentunnustus. He tuntevat yrtit ja niiden käytön kaikkiin sairauksiin ja tietävät miten niitä pitää käyttää. Niiden hyödyllisten apukeinojen ja sisäisten kykyjen välityksellä he voivat katsoa tulevaisuuteen ja antaa apua tarjoavia tai varoittavia neuvoja.

He huutavat ääneen voimakkaasti ja tuskin joku vastustaa: ”Noituus sisältää jotakin hedelmällistä, rikastuttavaa ja parantavaa. Se, joka näkee siinä jotakin pahaa, hän on todennäköisesti heikko, käsittääkseen asian oikein.” (P.M. Welt dee Wissens, Nov. 2005, s. 96)

On ahdistavaa nähdä, miten sieluvihollinen juuri uskonpuhdistuksen maassa ja juuri uskonpuhdistuksen päivänä juhlii riemuvoittoansa ja osoittaa pilkkansa. Joka tapauksessa on varmaa, että on vielä protestantteja, jotka käsittävät tämän ja he uskonpuhdistuksen päivänä vastustaen huutavat mottonaan: ”Haloo, Luther valaisee maailmaa!”

Me katsomme kuin kohtalon pilkkana, että juuri Jagsthausen’ista, missä joskus oli meidän toimistopaikkamme, toimitetaan koko maailmalle pyöristyttäviä artikkeleita, henkihahmoja, ylimaallisia, okkultistisia esineitä, ohjelmia ja tietokoneen animaatioita, elokuvia ja videoita kylmän väreisiin toimistoihin.

### **Vaara lapsillemme!**

Todistuksien kautta tämä tulee selväksi meille: ”Saatana on taitava työntekijä. Suurella menestyksellä hän käyttää helvetillistä viisauttaan. Hän on aulis ja taitava opettamaan niitä, jotka hylkäävät Jumalan neuvon oman sielunsa vahingoksi. Hänen keksimänsä syötti saa ihmiset menemään hänen verkkoonsa saadakseen tarttua heihin helvetillisellä otteellaan, minkä vuoksi hän tekee sen niin hyvän ja puoleensavetävän näköiseksi kuin suinkin mahdollista. Kaikki, jotka näin joutuvat ansaan, saavat hirvittävän kalliisti maksaa sen

mielettömyyden, että ovat myyneet taivaan ja kuolemattomuuden petoksesta, jotka on kohtalokas seurauksiltaan.” Ta. I, 203.

F. Herbolsheimer

## Kiire

Meistä jokainen joutuu elämään kiireiden täyttämässä maailmassa. Kiire täyttää jo pienenä lapsen elämän. Pitää pukeutua nopeasti, että ehtii päivähoitoon, koska äidillä tai isällä on kiire työpaikalla tai lähteä vanhempien kanssa jonnekin muualle. Lasta ei voi aina ehtiä kuuntelemaan. Koululapsilla on ainainen kiire ehtiä bussilla, taksilla tai kävellen ajoissa kouluun. Iltapäivällä on kiire kotitehtäviä suorittamaan, että tärkeään ulkoiluunkin jäisi aikaa. Harrastuksetkin vievät aikansa. Sitten on työelämä omine, ei vähäisine kiireineen. Juostaan bussipysäkille tai ajetaan ylinopeutta, että ehtisi päivän tehtäviin. Niiden, jotka tekevät työtä kotona, pitää osata jakaa kiireinen päivänsä, että kaikki tärkeät tehtävät tulisi tehtyä aikanaan. Perheellekkin pitäisi riittää yhteistä aikaa. Sitten, kun ikä rupeaa painamaan, täytyy oppia laskemaan myöskin voimansa, eikä ainoastaan aikansa.

Tunteeko Jumala kiirettä, onko Raamatussa puhuttu siitä? Kyllä Jumalan sana kehottaa kiirehtimään määrätyissä tilanteissa, silloin, kun Israel oli Egyptissä, orjuudessa Herra oli määrännyt ajan, jolloin Hän johdattaisi kansansa vapauteen. Hänen suunnitelmansa ei kyennyt muuttamaan Egyptin mahtavaa Faaraota sotajoukkoinen eikä määräyksineen. Valmistelut oli tehty matkaa varten, pääsiäislammas oli valmistettu, heidän kotinsa olivat verellä merkityt. Sitten heidän piti pukeutua matkaa varten sauva kädessä, vaatteet vyöllä kiinnitettyinä, kengät jalassa. Ja Herra sanoi: “Ja syökää se näin: kupeet vyötettyinä, kengät jalassanne ja sauva kädessänne; ja syökää se kiiruusti. Tämä on pääsiäinen Herran kunniaksi.” 2. Moos. 12:11.

Silloin ei ollut aikaa istua rauhallisesti aterialla, ei kerätä jätteitä seuraavaksi päiväksi piti olla valmiita lähtöön silloin, kun farao käski. Tämä oli Herran määräämä kiire.

Herra oli päättänyt tuhota Sodomian sen asukkaiden jumalattomuuden tähden. Aabrahamin rukoiltua armoa tälle kaupungille, Herra olisi säästänyt sen jos sieltä löytyisi edes

kymmenen vanhurskasta. Hän ei löytänyt näinkään paljon, joten Sodoma hävitettiin. Herra halusi pelastaa hurskaan Lootin perheineen. Enkelit kiiruhtivat Lootia pakenemaan. Loot ei kuitenkaan kiirehtinyt tarpeeksi, niin enkelit johdattivat käsistä kiinni pitäen näitä ainoita valittuja turvaan. 1. Moos. 19 luku kertoo meille, että Herralla oli kiire pelastaa omansa, mutta hän kiirehti myöskin tuon jumalattoman kaupungin tuhoa.

Kun Jeesus oli ristiinnaulittu, jäivät opetuslapset syvän surun ja hämmennyksen valtaan. Toiveet Kuninkaasta joka vapauttaisi kansan vieraan vallan ikeestä, oli murskattu. He olivat menettäneet henkilön, johon olivat oppineet luottamaan, joka kuunteli heitä, ymmärsi heitä elämän ongelmissa, rakasti heitä ja he oppivat rakastamaan häntä. Synkkä yö oli laskeutunut heidän elämänsä ylle. Kun Jeesus oli noussut kuolleista, hän tiedosti heidän tuskansa. Hän halusi mahdollisimman pian lohduttaa heitä. Kaksi naista, jotka menivät sunnuntai aamuna Jeesuksen haudalle, saivat tehtäväkseen viedä opetuslapsen uutisen: “Jeesus elää“ enkeli kehotti heitä viemään tämän sanoman kiireesti. Jeesus katsoi, että opetuslapset olisivat tarpeeksi kärsineet, ja että oli kiire vapautta heidät surusta ja epävarmuudesta, kaikista synkistä ajatuksista. Naiset juoksivat nopeasti opetuslasten luo. Myöhemmin Jeesus itse ilmestyi heille. Tämä Jeesuksen käsky kiirehtiä, oli Rakkautta. Apostoli Paavali, jota Jeesus sanoi “valituksi aseeseen“ kantoi huolta seurakunnista, oli hän vankina tai vapaana. Apostolin työtoveri Epafroditus oli ollut vaikeasti sairaana, Paavali oli iloinen hänen parantumisestaan. Seurakunta oli ollut myöskin levoton hänen sairautensa tähden. Paavali lupasi lähettää hänet kiireimmiten (Fil. 2:28) Filippiäisten luokse, että seurakunta saisi iloita hänestä. Tässä kiire palveli hyvää tarkoitusta Jumalan kunniaksi ja tuottaen iloa hänen omilleen. Meidän tulee oppia tietämään, missä taivaallinen Isämme haluaa meidän kiirehtivän ja missä ei. Meidän valmistautumisellamme on kiire ja monien hyvien tekojen oppimisella on kiire. Kilpailu on kiirehtimistä olla parempi toisia, siihenkin meille annetaan lupa. “...toisenne kunnioittamisessa kilpaillkaa keskenänne. “ Room. 12:10. Niin kuin Israel viimeisenä yönään Egyptissä, oli valmiiksi puettu matkaa varten kotimaahansa, niin Herra tahtoo vapauttaa meidät jotka olemme nykyinen Israel, Kristuksen vanhurskauden puvulla matkaa varten kotimaahamme. Niin kuin Loot

johdatettiin pois tuhoutuvasta Sodomasta, haluaa Vapahtaja johdattaa kansansa pois tuhoutuvasta maailmasta.

Toivon kaikille sisarille ja veljille toivorikasta matkaan valmistautumista kotimaahamme. Rakas Vapahtajamme meitä valmistakoon tulevaa varten.

S. Marttinen

## **Terveysuudistus**

Kun Luojan töit' mä katselen.  
Mikä ihmislapsi, ett' myös mä häntä ihailen.  
Herra heidät omaks' kuvaksensa loi,  
Ei mikään luomistöistä sen taidokkaampi olla voi.  
Hän Henkensä myös heille antoi,  
Näin ruumiin kauniin temppeleks' loi.  
Valopuvun tilalle Herra myös puvut heille laittoi.  
Näin alastomuutta ja minihametta myös kaihtoi.  
Aattele miten kauniist' tehty sä olet,  
Sit' ei vain huomaa aivan monet.  
Hiukset värikkäät niin kauniit, suortuvaiset,  
ei mitkään keinokiharaiset.  
Silmät kirkkaat on myös sulla moniväriset,  
Kulmakarvat, silmäripset, ei mitkään luonnottomat  
tekoripset. Silmät meill' on nähdäksemme,  
tähtitarhoja myös niillä ihaillemme.  
Hienon hieno hipiä, punainen väri myös oli poskilla  
heillä, ei mitään keinovärejä käytetty heillä.  
Suu on aivan erikoinen laitos.  
Valkeet jauhajanaiset siell' näyttää myös naiset.  
Kielellä ruuan myös maistellemme,  
nenällä kaiken myös haistellemme.  
Korvat meill' on kuullaksemme,  
ei mitään pahaa luullaksemme.  
Puhekyky aivan erikoinen omppi taito,  
siks' vaali sitä, ett' aivan se ois aito.  
Myös ajatuksias tarkoin sä valvo,  
pahoja aatoksia äl' koskaan myöskään palvo.

Aivoiss' sull' paljon on viisautta,  
kaikk' Herralta kuitenkin on taidokkuutta.  
Sydäntäs ja hermojas kaikella tavalla sä hoida,  
kiireellä ei mitään hyvää niille tehdä voida.  
Kaikk' elimet tehtävänsä täyttää,  
vaikk' niin ihmeelliselt kaikk' vain näyttää.  
Terveys myös on Herran antama lahja,  
se aivan kuin ois kalliopohja.  
Siks' terveyttäs sä kunnolla vaali,  
kaikella tavalla tietoja myös siitä haali.  
Terveysuudistusta sun noudattaa pitää,  
ei pyhät miehetkään hyljänneet sitä.  
Palkaks' tästä saat terveyden vahvan,  
myös kaiken antajalle ihmeellisen kauneuden lahjan.  
Kasvisruokaa sä Danielin tavoin ilolla nauti,  
silloin ei sull' tartu mikään kulkutauti.  
Hedelmiä, pähkinöitä, viljaa, kasviksia Herra  
meill' on luonut, näin suurta nautintoa myös  
kaikille on suonut. Leipä ihmisen sydäntä ain'  
vahvistaapi, viinirypälemehu, hedelmät  
ihmismielen virkistääpi.  
Oliivista kasvot hienot kiillon saapi,  
näin hänet Hän sillä kaunistaapi.  
Kohtuus on teidän periaate,  
ahmatit ei koskaan taivaaseen pääse.  
Miks' herkkuja liikaa sä popsisit,  
Näin liikakiloja myös itsellesi hankkisit.  
Jos välipalaa myös sä käytät,  
niin huonoa esimerkkiä sä näytät.  
Ruokaas' jos kunnolla pureksia et jaksa,  
sull' myöhemmin purnaa koko vatsa.  
Jos vatsaa myöhään illalla sä täytät,  
niin petoeläimeltä myös sä näytät.  
Jos ruoka ei sull' maita,  
tympeä myös olosi laita.  
Paasto silloin sull' on paras lääke,  
se aivan on kuin ois sairauden pääte.

Vesi vanhin myös on voitehista,  
Luoja parhain tohtoreista.  
Raittiilla ilmalla keuhkos' sä täytä,  
hyväryhtiseltä myös sä näytä.  
Liikuntaa harrasta sä aina,  
näin notkeutta jäsenies sä paina.  
Työ ihmisell' on siunattu elämän leipä,  
lepohetkiä ä! luotasi myös heitä.  
Myrkyillä nautintoaineilla miks' veresi sä  
myrkyttäisit, näin monta sairautta itselles' myös  
toisit. Puhtautta harrasta sä aina,  
Tää lause mielees myöskin paina.  
Valo auringon sun mieles virkistääpi,  
hyvä mieli kuin alituiset pidot aina oisi.  
Terveysuudistus sanoman oikea ompi käsi,  
se on vietävä kaiken maailman läpi.  
Kun voitat, juhlapöydässä' Kuninkaan kerran  
salattua mannaa syödä saat, jos täällä jo terveysanomaa  
muille sä jaat. Siks' täällä jo yhteen kätesi liitä,  
ja kaiken hyvän Antajaa sä kiitä.

Eila Suominen



Nuorten talvikonferenssi Norjassa



